

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ' εἴ τις ἔς Βακχείον αὐτὰς ἐκάλεσεν,**
[2]   ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
[3]   ούδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
[4]   νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
[5]   πλὴν ἡ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.
[6]   χαῖρ' ὡς Καλονίκη.
- [6b] [Καλονίκη]:   καὶ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη.
- [7]   τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὡς τέκνον.
[8]   οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρυς.
- [9] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ' ὡς Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,**
[10]   καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
[11]   ότιη παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
[12]   εῖναι πανούργοι—
- [12b] [Καλονίκη]:   καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.
- [13] [Λυσιστράτη]: **εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε**
[14]   βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
[15]   εῦδουσι κούχῃ κούσιν.
- [15b] [Καλονίκη]:   ἀλλ' ὡς φιλτάτη
[16]   ἥξουσι χαλεπῇ τοι γυναικῶν ἔξοδος.
[17]   ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρα ἐκύπτασεν,
[18]   ἡ δ' οἰκέτην ἡγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
[19]   κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
- [20] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ' ἔτερά τάρ' ἦν τῶνδε προύργιαίτερα**
[21]   αὐταῖς.
- [21b] [Καλονίκη]:   τί δ' ἐστὶν ὡς φίλη Λυσιστράτη,
[22]   ἐφ' δ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναικας συγκαλεῖς;
[23]   τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]:   μέγα.
- [23c] [Καλονίκη]:   μῶν καὶ παχύ;
- [24] [Λυσιστράτη]: **καὶ νὴ Δία παχύ.**
- [24b] [Καλονίκη]:   κάτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
- [25] [Λυσιστράτη]: **ούχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἀν ξυνήλθομεν.**
[26]   ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
[27]   πολλαῖσι τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
- [28] [Καλονίκη]: **ἡ πού τι λεπτόν ἐστι τούρριπτασμένον.**
- [29] [Λυσιστράτη]: **οὕτω γε λεπτὸν ὕσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος**
[30]   ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.
- [31] [Καλονίκη]: **ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὧχεῖτ' ἄρα.**
- [32] [Λυσιστράτη]: **ώς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,**
[33]   ἡ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίου—
- [34] [Καλονίκη]: **βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.**
- [35] [Λυσιστράτη]: **Βοιωτίους τε πάντας ἔξολωλέναι.**
- [36] [Καλονίκη]: **μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.**
- [37] [Λυσιστράτη]: **περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι**
[38]   τοιούτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39]   ἡν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναικες ἐνθάδε
[40]   αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων

- [41] ήμείς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίστο
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερίκ' ὄρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἀ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὰ βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἔχρην;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἀπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναι γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθιαι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ως δεῦρ' ιοῦσα θούκαταιον ἥρετο.
das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ιοὺ ιού,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
- [70] τί φῆς; τί σιγᾶς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
- [75] τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ως δ' εὐχροεῖς, ως δὲ σφριγῇ τὸ σῶμά σου.
- [81] κὰν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ·

[82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

[83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

[84] [Λαμπιτώ]: ἀπερὶ ιερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

[85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα;

[86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιῶ Βοιωτίᾳ

[87] ἵκει ποθ' ὑμέ.

[87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,

[88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

[88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία

[89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.

[90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;

[90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιῶ,

[91] Κορινθία δ' αὖ.

[91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία

[92] δῆλη 'στὶν οὕσα ταυταγὶ τάντευθενί.

[93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον

[94] τὸν τἄν γυναικῶν;

[94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.

[94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι

[95] ὅ τι λῆσ ποθ' ἀμέ.

[95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί' ὡ φίλη γύναι,

[96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.

[97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἥδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ

[98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.

[98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.

[99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων

[100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι

[101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.

[102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὡ τάλαν

[103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εύκρατη.

[104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

[105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση ποκά,

[106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

[107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

[108] ἐξ οῦ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,

[109] οὐκ εἴδον οὐδ' ὅλισβον ὀκτωδάκτυλον,

[110] δὸς ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

[111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,

[112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

[112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.

[113] ἔγωγ' ἀν οὖν κἀν εἴ με χρείη τούγκυκλον

[114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

[115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κἀν ώσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

[116] δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.

[117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω

[118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

[119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

[120] ἡμῖν γὰρ ὡ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν

[121] ἀναγκάσειν τοὺς ἀνδρας εἰρήνην ἄγειν,

[122] ἀφεκτέ' ἔστὶ—

[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.

[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: ποιήσομεν, κάν αποθανεῖν ήμᾶς δέη.
- [124] [Λυσιστράτη]: ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ήμῖν τοῦ πέους.
- [125] τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε;
- [126] αὔται τί μοιμῦάτε κάνανεύετε;
- [127] τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
- [128] ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- [129] [Καλονίκη]: οὐκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- [130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- [131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡ φῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
- [132] ἔφησθα σαυτῆς κάν παρατεμεῖν θῆμισυ.
- [133] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κάν με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς
- [134] ἔθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
- [135] οὐδὲν γάρ οἶον ὡ φίλη Λυσιστράτη.
- [136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;
- [136b] [Ἄλλη]: κάγω βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- [137] [Λυσιστράτη]: ὡ παγκατάπυγον θήμέτερον ἄπαν γένος,
- [138] οὐκ ἐτὸς ἀφ' ήμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
- [139] οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
- [140] ἀλλ' ὡ φίλη Λάκαινα, σὺ γάρ ἐὰν γένη
- [141] μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
- [142] ζυμψήφισαί μοι.
- [142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τὰ σιῶ
- [143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
- [144] δομως γα μάν· δεῖ τᾶς γάρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- [145] [Λυσιστράτη]: ὡ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
- [146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οῦ σὺ δὴ λέγεις,
- [147] δο μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογί
- [148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;
- [148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τῷ θεῷ.
- [149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
- [150] κάν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις
- [151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
- [152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
- [153] ήμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
- [154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εῦ οἴδ' ὅτι.
- [155] [Λαμπιτώ]: δο γῶν Μενέλαος τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα
- [156] γυμνᾶς παραϊδῶν ἔξεβαλ', οἰώ, τὸ ξίφος.
- [157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιώσ' ἄνδρες ήμᾶς ὡ μέλε;
- [158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- [159] [Καλονίκη]: φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
- [160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ
- [161] ἔλκωσιν ήμᾶς;
- [161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- [162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;
- [162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
- [163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ήδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
- [164] κᾶλλως ὄδυνᾶν χρή· κάμέλει ταχέως πάνυ
- [165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εύφρανθήσεται
- [166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- [167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.
- [168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες
- [169] παντῷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ὥπαχετον
[171] πᾶ κά τις ἀμπείσειεν αὐ μὴ πλαδδιῆν;
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
[174] καὶ τώργυριον τῷβυσσον ἢ πὰρ τῷ σιῶ.
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῖ
[182] ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὁμιόμεθα.
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποὺ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποὶ βλέπεις;
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
[186b] [Καλονίκη]: **Λυσιστράτη**
[187] τίν' ὅρκον ὄρκωσεις ποθ' ἡμᾶς;
[187b] [Λυσιστράτη]: **ὅντινα;**
[188] εἰς ἀσπίδ', ὕσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
[189] μηλοσφαγούσας.
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος;
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
[192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
[193] [Λυσιστράτη]: ποὶ λευκὸν ἵππον;
[193b] [Καλονίκη]: **ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα**
[194] **ἡμεῖς;**
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
[196] μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἶνου σταμνίον
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμεῶν ὄσος.
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἂν τις εὔθὺς ἡσθείη λαβών.
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εύμενής.
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
[207] [Μυρρίνη]: ἔᾶτε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὁμνύναι.
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὔκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῖ·
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν κάγὼ λέγω·
[211] ύμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτα κάμπεδώσετε.
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216] οὐπολύεται μου τὰ γόνατ' ὥ λυσιστράτη.

[217] [Λυσιστράτη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—

[218] [Καλονίκη]: οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—

[219] [Λυσιστράτη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —

[220] [Καλονίκη]: κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —

[221] [Λυσιστράτη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

[222] [Καλονίκη]: ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

[223] [Λυσιστράτη]: κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρι τῷμῷ πείσομαι.

[224] [Καλονίκη]: κούδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρι τῷμῷ πείσομαι.

[225] [Λυσιστράτη]: ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —

[226] [Καλονίκη]: ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —

[227] [Λυσιστράτη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.

[228] [Καλονίκη]: κακῶς παρέξω κούχῃ προσκινήσομαι.

[229] [Λυσιστράτη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.

[230] [Καλονίκη]: οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.

[231] [Λυσιστράτη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.

[232] [Καλονίκη]: οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.

[233] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

[234] [Καλονίκη]: ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

[235] [Λυσιστράτη]: εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.

[236] [Καλονίκη]: εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.

[237] [Λυσιστράτη]: συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;

[237b] [Πᾶσαι]: νὴ Δία.

[238] [Λυσιστράτη]: φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.

[238b] [Καλονίκη]: τὸ μέρος γ' ὥ φίλη,

[239] ὅπως ἂν ὥμεν εύθὺς ἀλλήλων φίλαι.

[240] [Λαμπιτώ]: τίς ἀλολυγά;

[240b] [Λυσιστράτη]: τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰ 'λεγον·

[241] αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

[242] ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὥ Λαμπιτοῖ

[243] σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,

[244] τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ήμιν ἐνθάδε·

[245] ήμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει

[246] ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.

[247] [Καλονίκη]: οὔκουν ἐφ' ήμᾶς ξυμβοηθήσειν οἵει

[248] τοὺς ἄνδρας εὐθύς;

[248b] [Λυσιστράτη]: οὐλίγον αύτῶν μοι μέλει.

[249] οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ

[250] ἤξουσ' ἔχοντες ὡστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας

[251] ταύτας, ἔὰν μὴ 'φ' οἶσιν ήμεῖς εἴπομεν.

[252] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἀλλως γὰρ ἀν

[253] ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαρὰ κεκλήμεθ' ἄν.

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὕμον ἀλγεῖς
[255] κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάσαι.

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ’ ἄελπτ’ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἀν ποτ’ ἥλπισ’ ὡ Στρυμόδωρ’ ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
[261] κατ’ οἴκου ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ’ ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ’ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡ Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ’ ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ ούδε Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ’
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ἥυπων ἀπαράτιλτος,
[280] ἐξ ἐτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὔτως ἐπολιόρκησ’ ἐγὼ τὸν ἄνδρ’ ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ’ ἐπτακαίδεκ’ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;
[285] μή νυν ἔτ’ ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ’ αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
[287] λοιπὸν ἔστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπως ποτ’ ἔξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ’ ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπώκατον·
[292] ἀλλ’ ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
[294] μή μ’ ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] Ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕνας Ἡράκλεις
[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
[298] ὕσπειρ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει.
[299] κάστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὁδὸς ὁδᾶς ἔβρυσκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
[302] σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
[304] ἡ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἡ νῦν ὡς Λάχης ἀρήξομεν;
[305] φῦ φῦ.
[305a] Ιοὺς Ιοὺς τοῦ καπνοῦ.

Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.
[307] οὕκουν ἄν, εἰ τὸ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,
[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
[310] κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναικες,
[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
[312] Θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἄν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;
[314] ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἀνθρακ' ἐξεγείρειν,
[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

Lyrik

- [319] [Χορδὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναικες
[320] ὕσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θάττον.

Strophe 3

Antistrophe 3

[335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἡκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναικας ἀνθρακεύειν·
[341] ἀς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἵδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἴσπερ ὦ χρυσολόφα
[345] πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καί σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
[347] Τριτογένει', εἰ τις ἐκείνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

[350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδ' εύσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ήμιν ίδειν ἀπροσδόκητον ἥκει·
[353] ἐσμὸς γυναικῶν ούτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αύταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶζ', ὅπως ἀν
[359] ἦν προσφέρη τὴν χειρά τις μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δί' ἥδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις ἥ τρὶς
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν ούκ ἀν εῖχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ίδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] ούδεν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναικες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὦ 'Ροδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὦ θεοῖς ἔχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτω κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αύτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἴδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἡκουσας αύτῆς τοῦ θράσους;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ είμι.

- [380] [Χορὸς Γερόντων]: **σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.**
[380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.**
- [381] [Χορὸς Γερόντων]: **ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.**
[381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **σὸν ἔργον ὥχελῶε.**
- [382] [Χορὸς Γερόντων]: **οἴμοι τάλας.**
[382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **μῶν θερμὸν ἦν;**
- [383] [Χορὸς Γερόντων]: **ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;**
- [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.**
- [385] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλ' αὖός εἰμ' ἥδη τρέμων.**
- [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: **οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.**

Episode

- [387] [Πρόβουλος]: **ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ**
[388] **χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,**
[389] **ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,**
[390] **οῦ 'γώ ποτ' ὧν ἥκουσον ἐν τήκκλησίᾳ;**
[391] **ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος**
[392] **πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὄρχουμένη**
[393] **αἰαὶ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος**
[394] **ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·**
[395] **ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους**
[396] **κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο**
[397] **ο θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.**
[398] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.**
- [399] [Χορὸς Γερόντων]: **τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;**
[400] **αἱ τάλλα θ' ὕβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων**
[401] **ἔλουσαν ήμας, ὥστε θαίματίδια**
[402] **σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.**
- [403] [Πρόβουλος]: **νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.**
[404] **ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα**
[405] **ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,**
[406] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.**
[407] **οὶ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί-**
[408] **ῳ χρυσοχόε τὸν ορμὸν δὸν ἐπεσκεύασας,**
[409] **ὄρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας**
[410] **ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.**
[411] **ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·**
[412] **σὺ δ' ἡν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν**
     aber
[413] **ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.**
[414] **ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει**
[415] **νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·**
[416] **ῳ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς**
[417] **τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν**
[418] **ἄθ' ἀπαλὸν δὲν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας**
[419] **ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.**
[420] **τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,**
[421] **ὅτε γ' ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως**
[422] **κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,**
[423] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.**
[424] **ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,**

- [425] ὅπως ἀν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.
 [426] τί κέχηνας ὡ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἔντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθευδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.

[430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·
 [431] ἔξερχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χείρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χειρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὄν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσσαντε δήσετον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνου
 [440] τὴν χειρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χειρ' ἄκραν
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἥν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 [448] ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα
 [451] ήμιν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.
 [452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 [453] ὅτι καὶ παρ' ήμιν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέψετε τὰς χείρας αὐτῶν ὡ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡ ξύμμαχοι γυναικες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὡ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἵμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὡσυ; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἡ γυναικὶν οὐκ οἴει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;
 [465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλὴν ν'. ἔάνπερο πλησίον κάποιος ὢ.

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορδὸς Γερόντων]: ὡς πόλλα' ἀναλώσας ἐπι πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
[468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἔς λόγους τοῖς Θηρίοις συνάπτει;

[469] ούκ οίσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὁ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ· ἐὰν δὲ τοῦτο δράς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'Θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἷν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὁ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις;
[477] οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
[480] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[481] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
[482] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[483] ἵερὸν τέμενος.

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
[492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς ταμιεύσετε τάργυριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταῦτον.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταῦτόν;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ὑμεῖς;
[498c] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ὡς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὁ τāν.

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιμ' ἂν ὄρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστι·

[543] ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἵς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὁ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῇ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη

[552] ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] καť' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ροπαλισμούς,

[554] οἵμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἦν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καť' ὠνήται κορακίνους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἴδον ἐφ' ἵππου

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin-

[563] ἔτερος δ' αὖ Θρᾶξ πέλτην σείων κάκοντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte|hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἥ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἰεσθ' ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: κἄν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς,

[573]   έκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἀνάπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δῆ; φέρ' ἵδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575]   έκπλύναντας τὴν οἰσπιώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576]   έκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577]   καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς

[578]   ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

[579]   εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὕνοιαν, ἀπαντας

[580]   καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,

[581]   κεῖ τις ὄφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·

[582]   καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583]   διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584]   χωρὶς ἔκαστον· κάτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585]   δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἓν, κάπειτα ποιῆσαι

[586]   τολύπην μεγάλην κάτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυπεύειν,

[588]   αἵς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

καὶ μὴν ὡς παγκατάρατε

[589]   πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι

[590]   κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,

[592]   μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμετερον μὲν ἔατε,

[593]   περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὔκουν χάνδρες γηράσκουσιν;

μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

[595]   οὐ μὲν ἥκων γάρ, κανὸν ἢ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596]   τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κανὸν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597]   οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

[598] [Πρόβουλος]: ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς—

[599] [Λυσιστράτη]: σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθυήσκεις;

[600]   τχωρίον ἔστι· † σορὸν ὧνήσει·
†

[601]   μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.

[602]   λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

[603] [Γυνὴ Ξ]: καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

[604] [Γυνὴ Α]: καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

[605] [Λυσιστράτη]: τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν·

[606]   οἱ Χάρων σε καλεῖ,

[607]   σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Episode

[608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;

[609]   νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

[610]   έμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.

[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;

[612]   ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὸ πάνυ

[613]   ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] αλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
[616] ἥδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

- [617] [Χορδὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληγυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἔχθρας γυναῖκας ἔξεπαίρωσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἐνθεν ἔζων ἐγώ.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἡδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναικας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
[629] οἵσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μή περ λύκω κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηγαν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἀλλ' ἔμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξης Ἀριστογείτονι,
[634] ὥδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραδὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

- [636] [Χορδὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἰκαδ' ἡ τεκοῦσα γυνώσεται.
[637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὡς φίλαι γρῖες ταδί πρῶτον χαμαί.
[638] ήμεῖς γὰρ ὡς πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις οὖσα τάρχηγέτι·
[645] καὶ τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρωνίοις·
[646] κάκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἴσχάδων δύομαθόν.

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προοψέειλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εἰ δ' ἔγω γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπιών ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς.

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
 [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 [657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρυῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
 [660] πολλή; κάπιδωσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
 [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
 [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
 [663] ἀνδρὸς ὅζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
 [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψύδριον ἥλθομεν ὅτ' ἦμεν ἔτι,
 [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
 [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
 [673] οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὕται λιπαροῦς χειρουργίας,
 [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
 [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμάς ὕσπε, Ἀρτεμισία.
 [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.
 [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή,
 [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
 [679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
 [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
 [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἴ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὅν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
 [685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
 [686] ἀλλὰ χήμεῖς ὡς γυναικες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
 [687] ὡς ἀν δζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
 [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ἵνα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
 [689] κυάμους μέλανας.
 [690] ὡς εἴ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 [691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ
 [697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
 [698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἡν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
 [699] ὅστις ὡς δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 [700] ὥστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
 [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 [702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
 [703] οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 [704] κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν
 [705] τοῦ σκέλους ὡμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,

[707] τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;

[708] [Λυσιστράτη]: κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν

[709] ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί φῆς; τί φῆς;

[711] [Λυσιστράτη]: ἀληθῆ, ἀληθῆ.

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῇς φίλαις.

[713] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

[715] [Λυσιστράτη]: βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἵω Ζεῦ.

[717] [Λυσιστράτη]: τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

[718] ἔγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι

[719] οἴσα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.

[720] τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὅπῃν

[721] κατέλαβον ἢ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,

[722] τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,

[723] τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαν†
teinet

[724] ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω

[725] ἐξ Ὄρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

[726] πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

[727] ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

[728] αὗτη σὺ ποῖ θεῖς;

[728b] [Γυνὴ Α]: οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

[729] οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια

[730] ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

[730b] [Λυσιστράτη]: ποίων σέων;

[731] οὐκ εἴ πάλιν;

[731b] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἡξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ

[732] ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῇς κλίνης μόνον.

[733] [Λυσιστράτη]: μή διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.

[734] [Γυνὴ Α]: ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τάρι';

[734b] [Λυσιστράτη]: ἦν τούτου δέη.

[735] [Γυνὴ Β]: τάλαιν' ἔγω, τάλαινα τῇς Ἀμοργίδος,

Amorgis,

[736] ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'.

zurück|gelassen|habe|ich.

[736b] [Λυσιστράτη]: αὕθητέρα

[737] ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξερχεται.

[738] χώρει πάλιν δεῦρ'.

[738b] [Γυνὴ Β]: ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρου

Phosphorus

[739] ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.

hinauf|gehe|ich.

[740] [Λυσιστράτη]: μή μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,

[741] ἐτέρα γυνὴ ταύτον ποιεῖν βουλήσεται.

[742] [Γυνὴ Γ]: ὡς πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,

[743] ἔως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.

[744] [Λυσιστράτη]: τί ταῦτα ληρεῖς;

[744b] [Γυνὴ Γ]: αὐτίκα μάλα τέξομαι.

- [745] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ οὐκ ἐκύεις σύ γ’ ἔχθες.**
- [745b] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλὰ τήμερον.**
- [746] **ἀλλ’ οἴκαδέ μ’ ώς τὴν μαῖαν ὡς Λυσιστράτη**
- [747] **ἀπόπεμψον ώς τάχιστα.**
- [747b] [Λυσιστράτη]: **τίνα λόγον λέγεις;**
- [748] **τί τοῦτ’ ἔχεις τὸ σκληρόν;**
- [748b] [Γυνὴ Γ]: **ἄρρεν παιδίον.**
- [749] [Λυσιστράτη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ’, ἀλλ’ ἡ χαλκίον**
- [750] **ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ’ ἐγώ.**
- [751] **ὦ καταγέλαστ’ ἔχουσα τὴν ιερὰν κυνῆν**
- [752] **κυεῖν ἔφασκες;**
- [752b] [Γυνὴ Γ]: **καὶ κυῶ γε νὴ Δία.**
- [753] [Λυσιστράτη]: **τί δῆτα ταύτην εἴχες;**
- [753b] [Γυνὴ Γ]: **ἴνα μ’ εἰ καταλάβοι**
- [754] **οἱ τόκος ἔτ’ ἐν πόλει, τέκοιμ’ ἐς τὴν κυνῆν**
- [755] **ἐσβᾶσσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.**
- [756] [Λυσιστράτη]: **τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.**
- [757] **οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;**
- [758] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλ’ οὐ δύναμαι ‘γωγ’ οὐδὲ κοιμᾶσθ’ ἐν πόλει,**
- [759] **έξ οὖ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οίκουρόν ποτε.**
- [760] [Γυνὴ Δ]: **ἔγὼ δ’ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν’ ἀπόλλυμαι**
- [761] **ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.**
- [762] [Λυσιστράτη]: **ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.**
- [763] **ποθεῖτ’ ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ’ οὐκ οἴει**
- [764] **ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ’ εὗ οἴδ’ ὅτι**
- [765] **ἄγουσι νύκτας. ἀλλ’ ἀνάσχεσθ’ ὥγαθαί,**
- [766] **καὶ προσταλαιπωρήσατ’ ἔτ’ ὀλίγον χρόνον,**
- [767] **ώς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν**
- [768] **μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ’ ὁ χρησμὸς οὔτοσί.**
- [769] [Γυνὴ Α]: **λέγ’ αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.**
- [769b] [Λυσιστράτη]: **σιγάτε δή.**
- [770] **ἀλλ’ ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,**
- [771] **τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,**
- [772] **παῦλα κακῶν ἐσται, τὰ δ’ ὑπέρτερα νέρτερα θήσει**
- [773] **Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—**
- [773b] [Γυνὴ Β]: **ἐπάνω κατακεισόμεθ’ ἡμεῖς;**
- [774] [Λυσιστράτη]: **ἥν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν**
- [775] **έξ ιεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει**
- [776] **ὅρνεον οὐδ’ ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον εἴναι.**
- [777] [Γυνὴ Α]: **σαφῆς γ’ ὁ χρησμὸς νὴ Δί’.**
- [777b] [Λυσιστράτη]: **ὦ πάντες θεοί,**
- [778] **μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,**
- [779] **ἀλλ’ εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογε**
- [780] **ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.**

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: **μῦθον βούλομαι λέξαι τιν’ ὑμῖν, ὅν ποτ’ ἥκουσ’**
- [782] **αὐτὸς ἔτι παῖς ὡν.**
- [785] **οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,**

[786] δῶς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
[787] κάν τοῖς ὅρεσιν ὥκει·
[788] κάτ' ἐλαγοθήρει
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
[791] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
[793] 'κ' εἶνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
[795] [Γέρων]: βιούλομαί σε γραῦ κύσαι—
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τἄρ' οὐκ ἔδει.
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
[798] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἄπασιν,
[802] ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

Antistrophe 2

[803] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βιούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
[804] τῷ Μελανίωνι.
[805] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
[806] ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
[807] Ἐρινύων ἀπορρώξ.
[808] οὗτος οὖν ὁ Τίμων
[809] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[810] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
[811] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
[812] οὕτω 'κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
[813] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,
[814] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
[815] [Γυνή]: τὴν γνάθον βιούλει θένω;
[816] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †
[817] †
[818] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
[819] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
[820] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἵδοις
[821] καίπερ οὕσης γραὸς ὅντ' αὔτὸν
[822] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
[823] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[824] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
[825] ταχέως.
[826] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
[827] [Λυσιστράτη]: ἄνδρος ἄνδρος ὄρῳ προσιόντα παραπεπληγμένον,
[828] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργιοις εἰλημμένον.
[829] ὡς πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
[830] μεδέουσ', ἴθ' ὄρθὴν ἥνπερ ἔρχι τὴν ὄδόν.
[831] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
[832] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς οὐδὲ δῆτα τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: ὁρᾶτε γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]:

νὴ Δία

[838] εἴγωγε κάστιν ούμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὄπταν καὶ στρέψειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὅν σύνοιδεν ή κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησία]: οἵμοι κακοδαίμων, οῖος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χώ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος ούντος τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησία]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησία]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησία]: σὺ δ' εἰ τίς ήκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησία]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ίδοὺ καλέσω 'γὰ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἰ;

[852] [Κινησία]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλτατ· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδὲν ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κὰν ὧδον ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησία]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἀν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

[860] στὶ ληρός ἐστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησία]: ίθι νυν κάλεσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησία]: εἴγωγέ σοι νὴ τὸν Δί', ἡν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ· ὅπερ οὖν ᔁχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησία]: ταχύ νυν πάνυ.

[865] ὡς ούδεμίαν ᔁχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὐπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν ούδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησία]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησία]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησία]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἄπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
[878] οὐπάκουσον· οὔτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
[879] [Παιᾶς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
[880] [Κινησιάς]: αὕτη τί πάσχεις; ούδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
[881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
[882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
[883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.
[884] [Μυρρίνη]: οἶνον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
[885] [Κινησιάς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
[886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.
[887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρευθύεται,
[888] ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἀ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
[889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
[890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
[891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
[892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
[893] αὐτῇ τε λυπεῖ;
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
[894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὅντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
[895] χεῖρον διατίθης.
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
[896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
[897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
- [897b] [Μυρρίνη]: ἐμοιγε νὴ Δία.
[898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
[899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
[900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε
[901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
- [901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
[902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
- [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
[903] κάγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
[904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃ μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
[905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.
[906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;
[907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
[908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.
[909] ίδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κπιδών,
[910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
- [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἀν τις καὶ τάλαν
[911] δράσειε τοῦθ';
- [911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
[912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
[913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
[914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
[915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσῃς.
[916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
[916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.
[917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
- [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω
[918] καίπερ τοιοῦτον ὅντα κατακλινῶ χαμαὶ.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγω 'κδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξοιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγω.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἡδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡ χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἡδη λύομαι. μέμνησό νυν.
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡν τε βούλη γ' ἡν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡ Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ οζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγω τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔσα αὕτ' ὡ δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὧζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὡ φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
[956] πῶς ταυτὴνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡ δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἡ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
[964] ποία δ' ὄσφυς, ποῖος δ' ὅρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὡ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
- [968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
- [970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
- [971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
- [972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὡ Ζεῦ ὡ Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὕσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κάτ' ἔξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶ τὰν Ἀσανᾶν ἐστιν ἀ γερωχία
[981] ἡ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
- [982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἡ κονίσαλος;
- [983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κάρυξ ἐγὼν ὡ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῷ
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τὰν διαλλαγᾶν.
- [985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
- [986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα.
- [986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἡ βουβωνιᾶς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
- [988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὕνθρωπος.
- [989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐστυκας ὡ μιαρώτατε.
- [990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
- [991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστί σοι τοδι;
- [991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
- [992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
- [993] ἀλλ' ὃς πρὸς εἰδότ' ἔμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
- [994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαιμονι;
- [995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμονῶν πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
- [996] ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
- [997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

- [998] **ἀπὸ Πανός;**
- [998b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὔκ, ἀλλ' ἄρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,
- [999] εἶπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα
- [1000] γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος
- [1001] ἀπήλασαν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
- [1002] [Κινησιάς]: **πῶς οὖν ἔχετε;**
- [1002b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν
- [1003] ἢπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
- [1004] ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν
- [1005] ἔωντι, πρίν γ' ἄπαντες ἐξ ἐνδος λόγῳ
- [1006] σπουδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.
- [1007] [Κινησιάς]: **τοутὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται**
- [1008] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.**
- [1009] **ἄλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν**
- [1010] **αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.**
- [1011] **ἔγῳ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω**
- [1012] **πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.**
- [1013] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: **ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.**

Chor

Trochäen

- [1014] [Χορὸς Γερόντων]: **ούδέν εστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,**
- [1015] **ούδὲ πῦρ, οὐδ' ὕδ' ἀναιδῆς οὐδεμίᾳ πόρδαλις.**
- [1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,**
- [1017] **ἔξδον ὃ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;**
- [1018] [Χορὸς Γερόντων]: **ώς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.**
- [1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι**
- [1020] **γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὅρῳ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.**
- [1021] **ἄλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.**
- [1022] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·**
- [1023] **ἄλλ' ὑπ' ὄργης γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.**
- [1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: **πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.**
- [1025] **κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον**
- [1026] **τούπι τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔξεῖλον ἀν δὲ νῦν ἔνι.**
- [1027] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·**
- [1028] **ἐκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·**
- [1029] **ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.**
- [1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.**
- [1031] **ἥ μέγ' ὃ Ζεῦ χρῆμ' ίδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.**
- [1032] **οὐχ ὄρφς; οὐκέτις ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;**
- [1033] [Χορὸς Γερόντων]: **νὴ Δί' ὧνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,**
- [1034] **ώστ' ἐπειδὴ 'Ζηρέθη, ρέι μου τὸ δάκρυον πολύ.**
- [1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εῖ,**
- [1036] **καὶ φιλήσω.**
- [1036b] [Χορὸς Γερόντων]: **μὴ φιλήσης.**
- [1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἥν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.**
- [1037] [Χορὸς Γερόντων]: **ἄλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'. ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,**
- [1038] **κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὄρθως κού κακῶς εἰρημένον,**
- [1039] **οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.**
- [1040] **ἄλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι**

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδεν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
 [1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
 [1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες
 [1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέ ξν.
 [1046] ἀλλὰ πολὺ τούμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
 [1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
 [1048] ἀλλ' ἐπαγγελέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
 [1049] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
 [1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
 [1051] ώς τὸ πόλλον ἔσω στὶν τὸ
 [1052] κάχομεν βαλλάντια.
 [1053] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
 [1054] δοστις ἀν νυνὶ δανείσηται
 [1055] παρ' ἡμῶν,
 [1056] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
 [1057]

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἐστιάν δὲ μέλλομεν ξένους
 [1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
 [1060] καλούς τε κάγαθούς.
 [1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
 [1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ώς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
 [1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρὴ
 [1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐ
 [1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
 [1066] μηδὲ ἐρέσθαι μηδένα,
 [1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
 [1068] ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἐαυτῶν
 [1069] γεννικῶς, ώς
 [1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.
 [1071]

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
 [1073] χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
 [1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
 [1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
 [1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδειν ἔπη;
 [1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ώς ἔχοντες ἵκομες.
 [1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἡδε συμφορὰ
 [1079] δεινῶς, τεθερμῶσθαί γετ τείρον φαίνεται.
 [1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
 [1081] παντὰ τις ἐλσῶν ἀμὲν εἰράναν σέτω.
 [1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
 [1083] ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ' στιν ἡ Λυσιστράτη;
 [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοιί.
 [1088] [Χορός]: χαύτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.
 [1089] ἢ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὅψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιὼ
 [1096] παντὶ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὁ χαίρετ' ὁ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὁ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἴδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τὶ πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιὼ κὰν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αὐτὴ γάρ, ὡς ἡκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὁ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.
 [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴννγι
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὄργωντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὕσπερ ἡμῶν ἀνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ὡς γυναῖκας είκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χειρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὐ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἀνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αὐτῇ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γυνώμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
 [1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
 [1132] εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
 [1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
 [1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 [1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
- [1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
 [1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
 [1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
 [1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
 [1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ή δὲ Μεσσήνη τότε
 [1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χώ θεός σείων ἄμα.
 [1143] ἔλθων δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
 [1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
 [1145] ταῦτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὅπο
 [1146] δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.
- [1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
- [1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
 [1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ
 [1151] κατωνάκας φοροῦντας ἔλθόντες δορὶ
 [1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 [1153] πολλοὺς δ' ἔταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 [1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 [1155] κήλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης
 [1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαιῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
- [1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίσονα.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
 [1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
 [1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
- [1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὶν τῶγκυκλον
 [1163] λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὦ τᾶν;
 [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
- [1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶν τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κἄτα τίνα κινήσομεν;
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
- [1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
- [1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
- [1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔστε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἥδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τρῶτατ ναὶ τῷ σιώ.
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
- [1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἔλθόντες ἀνακοινώσατε.
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἔστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
[1180] βινεῖν ἄπασιν;

[1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῷν ναὶ τῷ σιὰ
[1181] ἀμοῖσι.

[1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
[1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
[1183] ὅπως ἀν αἱ γυναῖκες ύμᾶς ἐν πόλει
[1184] ξενίσωμεν ὃν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
[1185] ὅρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
[1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ύμῶν λαβὼν
[1187] ἄπεισ' ἔκαστος.

[1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
[1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
[1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
[1190] χλαυιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
[1191] χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι,
[1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
[1193] τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῆ.
[1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
[1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
[1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
[1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ¹
[1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
[1199] χάττ' ἂν ἔνδον ἦ φορεῖν.
[1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
[1201] μή τις ὑμῶν
[1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

[1203] [Χορός]: εἰ δέ τῷ μὴ σῖτος ὑμῶν
 [1204]   ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 [1205]   σμικρὰ πολλὰ παιδία,
 [1206]   ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν
 [1207]   ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανί^{τον}
 [1208]   ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω
 [1209]   εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
 [1210]   κωρύκους, ὡς λήψεται πυ
 Weizen
 [1211]   ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 [1212]   οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 [1213]   πρός γε μέντοι τὴν Θύραν
 [1214]   προσαγορεύω μὴ βαδίζειν
 [1215]   τὴν ἐμήν, ἀλλ'
 [1215a]   εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἀνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Αθηναῖος nicht willst|du;

[1217] : ύμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Αθηναῖος der Fackel

[1218] : ύμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Αθηναῖος der Ort.

[1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Αθηναῖος dieses zu|tun,

[1220] : ύμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Αθηναῖος Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.

[1221] [Αθηναῖος B.]: χήμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

[1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Αθηναῖος Haare lang.

[1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Αθηναῖος Lakedaimonier drinnen

[1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
[Αθηναῖος weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seiend;

[1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπω τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Αθηναῖος habe|gesehen ich.

[1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί·
[Αθηναῖος die Lakonischen·

[1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἷνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Αθηναῖος Zech|genossen weisesten.

[1228] [Αθηναῖος A.]: : ὁρθῶς γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Αθηναῖος nicht sind|wir|gesund·

[1229] : ἡν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Αθηναῖος überzeuge sprechend|seiend,

[1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοὶ πρεσβεύσομεν.
[Αθηναῖος überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.

[1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
[Αθηναῖος nach Lakedaimon

[1232] : νήφοντες, εὔθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Αθηναῖος irgend werden|wir|auf|röhren·

[1233] : ὥσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος nicht hören|wir,

[1234] : ἂ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
[Αθηναῖος dieses haben|wir|unterstellt,

[1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτα τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος gleichen über.

[1236] : νυνὶ δ' ἀπαντ' ἥρεσκεν· ὥστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος doch irgendwer

[1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος singen nötig|seiend,

[1238] : ἐπηνέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος und hinzu|schworen|wir.

[1239] : ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὗθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος kommen|sie wieder

[1240] : ἐς ταύτον. οὐκ ἔρρηστ' ὡς μαστιγίαι;
[Αθηναῖος o Geißel|würdige;

[1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἥδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος gehen|sie von|innen.

[1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,

[1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν

[1244] ἐς τῶς Ασαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἄμα †.
† †.

[1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,

[1246] ὡς ἥδομαί γ' ύμᾶς ὄρων ὄρχουμένους.

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **όρμασν**

- [1248] τῶς κυρσανίως ὡ Μναμούνα
[1249] τάν τ' ἐμὰν Μῶαν, ἄτις
[1250] οἴδεν ἀμὲ τῶς τ' Ἀσαναίως,
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίω
[1252] πρῶκροον σιοείκελοι
[1253] ποττὰ κᾶλα τῶς Μήδως τ' ἐνίκων,
[1254] ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
[1255] ἄγεν ἄπερ τῶς κάπρως
θάγοντας οἰῶ τὸν ὄδόντα·
[1256] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς τ̄ ἥνσει τ̄,
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο.
[1258] ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
[1260] τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
[1261] ἀγροτέρα σηροκτόνε
[1262] μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
[1263] ποττὰς σπουνδάς,
[1264] ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
[1265] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὕπορος εἴη
[1266] ταῖς συνθήκαις,
[1267] καὶ τᾶν αἵμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
[1268] ὡ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὡ
[1269] κυναγὲ παρσένε.
[1270] [Ἀθηναῖος]: ἄγε νυν ἐπειδὴ τᾶλλα πεποίηται καλῶς,
[1271] ἀπάγεσθε ταύτας ὡ Λάκωνες, τάσδε τε
[1272] ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ
[1273] στήτω παρ' ἄνδρα, κἄτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
[1274] ὁρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
[1275] τὸ λοιπὸν αὔθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

Lyrik

- [1279] [Χορὸς Αθηναιῶν]: **πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας,**
[1280] **ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν,**
[1281] **ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον**
[1282] **Ίήιον**
[1283] **εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,**
[1284] **δὸς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται,**
[1285] **Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε**
[1286] **πότνιαν ἄλοχον ὄλβιαν·**
[1287] **εἴτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι**
[1288] **χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν**
[1289] **Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,**
[1290] **ἥν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.**
[1291] **ἀλαλαὶ ἵη παιήων·**
[1292] **αἴρεσθ' ἄνω ιαί,**
[1293] **ώς ἐπὶ νίκη ιαί.**
[1294] **εύοι εύοι, εύαί εύαί.**
[1295] [Ἀθηναῖος]: **πρόφατινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέαν νέαν.**

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: Ταῦγετον αὗτ' ἐραννὺν ἐκλιπῶα
[1297] Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
[1298] κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σιὸν
[1300] καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,
[1301] Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
[1302] τοὶ δὴ πᾶρ Εὐρώταν ψιάδοντι.
[1303] εἴσα μάλ' ἔμβη
[1304] ὥ εἴσα κοῦφα πάλλων,
[1305] ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες,
[1306] τὰ σιῶν χοροὶ μέλοντι
[1307] καὶ ποδῶν κτύπος,
[1308] ᾧ τε πῶλοι ταὶ κόραι
[1309] πᾶρ τὸν Εὔρωταν
[1310] ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
[1311] ἀγκονίωαι,
[1312] ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾧπερ Βακχᾶν
[1313] θυρσαδδωᾶν καὶ παιδωᾶν.
[1314] ἀγεῖται δ' ἡ Λήδας παῖς
[1315] ἀγνὰ χοραγὸς εύπρεπής.
[1316] ἄλλ' ἀγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
[1317] ᾧ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.
[1318] καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὅμνει τὰν πάμμαχον.